

Sygn. akt IV U 410/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 marca 2013 r. Nr (...) - (...)

w sprawie B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do wypłaty emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję z 20 września 2011 r. w części, w jakiej zawiesza ona prawo ubezpieczonej do emerytury w okresie od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. i ustala, że ubezpieczona B. M. ma prawo do wypłaty emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

Sygn. akt: IV U 410/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 19 marca 2013r. znak: (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.151§1 pkt 1 kpa odmówił uchylenia decyzji z 20 września 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszała na podstawie art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo ubezpieczonej B. M. do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zawieszenie wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonej nastąpiło na podstawie przepisów powyższych ustaw. Decyzją z 27 grudnia 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 22 listopada 2012r. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. stwierdzający niekonstytucyjność przepisów stanowiących podstawę tego zawieszenia wszedł w życie z dniem jego ogłoszenia ,tj. z dniem 22 listopada 2012r. i począwszy od tego dnia niekonstytucyjne przepisy utraciły moc prawną. Oznacza to, że wyrok Trybunału nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem jego ogłoszenia ,tj. 22 listopada 2012r. okresem zawieszenia emerytur na podstawie art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych, a to powoduje, że nie ma podstaw do wypłaty na rzecz ubezpieczonej emerytury za okres od chwili zawieszenia wypłaty ,tj. od 1 października 2011r. do chwili podjęcia wypłaty ,tj. do 21 listopada 2012r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona B. M. wnosząc o jej zmianę i wypłatę emerytury za okres, w którym nie była ona wypłacana ,tj. od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. W uzasadnieniu stanowiska powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., który stwierdził, że emeryci, którzy nabyli prawo do świadczenia poczynając od 8 stycznia 2009r. nie podlegają rygorom art.130a ustawy o emeryturach i rentach (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie na k.4).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 marca 2009r. B. M. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Pozostawała wówczas w zatrudnieniu w Starostwie Powiatowym w Siedlcach (wniosek o emeryturę k.1-3 akt emerytalnych). Decyzją z 21 maja 2009r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej poczynając od 1 marca 2009r. emeryturę. Wypłata świadczenia była kontynuowana do 30 września 2011r. (decyzja z 21 maja 2009r. o przyznaniu emerytury k.71 akt emerytalnych). Decyzją z 20 września 2011r. organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 1 października 2011r. w związku z kontynuowaniem przez nią zatrudnienia (decyzja z 20 września 2011r. o zawieszeniu wypłaty emerytury k.129 akt organu rentowego).

W dniu 4 grudnia 2012r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zawieszonych emerytury od 1 października 2011r. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (wniosek k.132 akt emerytalnych). Decyzją z 27 grudnia 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 22 listopada 2012r. (decyzja z 27 grudnia 2012r. i załącznik do niej k.134-136 akt emerytalnych). Natomiast zaskarżoną decyzją z 19 marca 2013r. organ rentowy odmówił uchylecia decyzji z 20 września 2011r. w części zawieszającej wypłatę emerytury od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. i wypłaty emerytury za ten okres (decyzja z 19 marca 2013r. k.139 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżąca wystąpiła o wypłatę na jej rzecz emerytury za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r., w którym wypłata ta była zawieszona. W stanowiącym podstawę wniosku wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz.1726 ze zm.) w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), dodanym przez art.6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonej decyzją z 20 września 2011r. były wskazane wyżej uregulowania ,tj. przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W chwili przyznania ubezpieczonej emerytury ,tj. w dniu 1 marca 2009r. nie obowiązywał przepis art.103a ustawy emerytalnej „nie pozwalający” - pod rygiorem zawieszenia prawa do emerytury - łączyć wypłatę świadczenia emerytalnego z uzyskiwaniem przychodu z tytułu zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższe pozwalało ubezpieczonej pobierać emeryturę obok wynagrodzenia za pracę aż do 1 października

2011r., kiedy to na mocy niezgodnego z Konstytucją przepisu art.28 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r. organ rentowy dokonał zawieszenia wypłaty emerytury stosując przepis art.103a ustawy emerytalnej dodany do niej z dniem 1 stycznia 2011r.

W ocenie Sądu zastosowanie do skarżącej niezgodnych z ustawą zasadniczą przepisów ustawy stanowiących podstawę wydania przez organ rentowy decyzji z 20 września 2011r. uzasadniało wniosek ubezpieczonej o wypłatę na jej rzecz emerytury za okres od 1 października 2011r. ,tj. od daty zawieszenia wypłaty świadczenia do 21 listopada 2012r., po którym organ rentowy podjął wypłatę świadczenia na rzecz skarżącej. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie uzasadnia wypłaty świadczeń, które podlegały zawieszeniu, przed datą 22 listopada 2012r., czyli przed dniem ogłoszenia wyroku Trybunału, który to dzień zgodnie z art.190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr78, poz.483) jest dniem wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Nie można zgodzić się z poglądem, że dopiero od w/w daty zakwestionowane przez Trybunał przepisy powołanych ustaw są niezgodne z Konstytucją. Przepisy te były niezgodne z Konstytucją od daty ich ustanowienia, a jedynie z datą późniejszą Trybunał Konstytucyjny stwierdził istnienie tej niezgodności. Data ogłoszenia wyroku Trybunału ,tj. 22 listopada 2012r. jest datą, od której przepis art.103a ustawy emerytalnej i przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. traci moc obowiązującą wobec osób, które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Utrata mocy obowiązującej oznacza, że powołane przepisy nie mogą być już podstawą zawieszania wypłaty emerytur dla w/w osób ,tj. nie mogą stanowić podstawy wydawania kolejnych rozstrzygnięć (decyzji) o zawieszaniu emerytur. W przypadku skarżącej do zawieszenia wypłaty emerytury doszło przed utratą mocy obowiązującej przez wskazane przepisy. Należy zauważyć, że skarżąca nie wystąpiła o wypłatę emerytury (przyznanie emerytury) za okres wsteczny, ale o realizację świadczenia, do którego prawo nabyła z dniem 1 marca 2009r. i co organ rentowy potwierdził wydając decyzję z 21 maja 2009r. o przyznaniu świadczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję z 20 września 2011r. w części, w jakiej dotyczy ona zawieszenia wypłaty emerytury za okres 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. i ustalił, że B. M. przysługuje prawo do wypłaty emerytury za wskazany okres.